

[Ministeren for offentlige arbejder.]

man skulle lægge forholdene sådan til rette, at postvæsenet i hvert fald kunne hvile i sig selv.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jensen var også inde på betragtninger over, at man kunne nedsætte teleafgiften. Her vil jeg gerne sige — det har jeg for øvrigt også oplyst i udvalget — at det ingeniørene er sådan, at der ikke sker nedsættelser af teleafgiften. Vi har gennem de senere år gennemført nedsættelser, der andrager omkring 8-9 mill. kr. for kunderne, og vi vil gerne også på dette område fortsætte med nedsættelser dér, hvor det nu engang kan lade sig gøre. Men det er ikke muligt på det område, der er det væsentlige, nemlig rigstelefonen indenlandsk, at nedsætte taksterne uden at risikere at komme til at stå over for et sammenbrud af nettet, fordi en nedsættelse af taksterne ville betyde, at der ville blive telefoneret så meget, at man ikke kunne ekspedere samtalerne. Og det er der efter min overbevisning ikke nogen der kan have interesse i.

Ja, så er der det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Jørgen Jensen var inde på vedrørende aviserne. Det har jeg sådan set svaret på over for det ærede medlem hr. Henry Christensen, og jeg kan ikke sige andet, end at jeg mener, der var en aftale mellem oppositionen og regeringspartierne om den linje, vi skulle følge fremad med hensyn til aviser og ugeblade.

Til det ærede medlem hr. Erik A. Jensen kan jeg ikke sige andet, end at det er jo rigtigt nok, at det ærede medlems parti sidste gang stemte for det da foreliggende forslag. Jeg kan ærlig talt ikke se, at der er nogen virkelig grund til at gøre en ændring i dette forhold. Det ærede medlem må jo erkende, at forholdene faktisk nøjagtig er som sidst, blot med den forskel, at ugeblade og aviser ikke får ret meget i forhøjelse, men vi forhøjer på andre områder, hvor der virkelig er god grund til det. Jeg kan derfor egentlig ikke se motiveringen for, at man denne gang vil gå imod forslaget; men det

er der ikke noget at gøre ved, det må det ærede medlems parti jo selv stå inde for.

Det ærede medlem følte anledning til at rejse et spørgsmål om demokratiseringen af samarbejdsudvalgene — sådan tror jeg det var, det ærede medlem kaldte det. Der er jo, som det ærede medlem ved, ved statens forskellige virksomheder oprettet samarbejdsudvalg, og det er klart, at vi ikke kan pille disse samarbejdsudvalg ud af deres sammenhæng; det må jo have sit normale forløb. Jeg har ikke noget imod at demokratisere dem yderligere, hvis de ikke er demokratiske nok, men mit indtryk er nu, at der i og for sig finder et udmærket samarbejde sted både i samarbejdsudvalgene og i øvrigt mellem organisationerne og postvæsenet. Det er klart, at det kan begge parter have interesse i at bygge videre på, hvis mulighederne måtte foreligge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til normeringslov for finansåret 1963-64.

(Lovforslaget (nr. 115) findes i tillæg A. sp. 1225, fremsættelsen i tidenden sp. 3901).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

(Lovforslaget (nr. 116) findes i tillæg A. sp. 1439, fremsættelsen i tidenden sp. 3901).